

paserile și alte animale, creștându că e mórta, vinu să mânânce din cadavrulu ei; atunci se repede iute și apucându-le, le mânâncă. Vulpea dórme fórte greu; în câtu póte s'o véneze cine-va lesne. De aceea, mai înainte de a se culca, ocolesce de câte-va ori bizunia și apoi se culcă. Bizunia ei este făcută cu mai multe ușe, ca să póta scăpă, când este surprinsă. Când vulpea are pui, mătură cu códa urmele, ca să nu se iee cine-va după urme, să-i găsească puii. Blana de vulpe este fórte căutată, pentru bunătatea și frumuseța ei.

25. Țeranulu și Vulpea.

1). Unu țeranu o dată, âmbându prin câmpie,
Deresce figura unui animalu,
Ce abie eșisă din o bisunie,
Stându ca o nălucă, singurelu pe malu:
Puișoru de vulpe, âncă fără dinți,
Străinu de părinți.

Muma lui sermana nu de multu perisă,
Din cauza maniei ¹⁾ unui vênëtoru;
Și elu, remasu singuru, afară eșisă
Cerându ajutoru.

Avea o figură multu atrăgătoare;
Pêrulu roșu ca foculu, strălucea pe elu;
Cu doi ochi ca două flacări arđetóre,
Și blându, totu odată, ca unu melușelu.
Îlu luă țeranulu cu scopu ca să-lu crască:
Amu să-lu ducu a casă, đice 'n gândulu său;
Încă-i crudu sermanulu, póte să trăască
Fără să cunóscă naravulu celu rêu.

2). Copoiii a casă, numai ce'lu văđură,
Începù cu dênsulu a se desfătă.

Rupea de la gură,
Câte-o bucățică, și mereu îi da.
Dar' proverbulu đice: spinulu pên' nu cresce,
Nu se desvâlesce.

Abiea luna trece; o găină sbóră
Țipându din poétă, și mai mulți vecini
Se plângu, totu-o-dată, pentru prima óră,
Că nu dau de urma mai multoru găini.

¹⁾. Dorinței nebunesci.